

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 26 czerwca 1989 r.

Nr 40

TRESC:

Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

- 215 — z dnia 17 czerwca 1989 r. w sprawie płatnych urlopów dodatkowych dla pracowników zatrudnionych w niektórych zakładach pracy przemysłu metalurgicznego, koksowniczego i materiałów ogniotrwałych 625
- 216 — z dnia 17 czerwca 1989 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania niektórych przepisów Prawa lokalowego 631
- 217 — z dnia 17 czerwca 1989 r. w sprawie warunków wydawania zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne 631
- 218 — z dnia 17 czerwca 1989 r. w sprawie wcześniejszych emerytur dla pracowników niektórych likwidowanych zakładów pracy 633

ROZPORZĄDZENIA:

- 219 — Ministra Rynku Wewnętrznego z dnia 15 czerwca 1989 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad sprzedaży towarów w jednostkach handlu detalicznego oraz placówkach gastronomicznych 634
- 220 — Ministra Sprawiedliwości z dnia 21 czerwca 1989 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia sądów wojewódzkich i sądów rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości 635

OBWIESZCZENIA:

- 221 — Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1989 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o statystyce państwowej 635
- 222 — Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 19 czerwca 1989 r. w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 maja 1986 r. w sprawie zasiłków rodzinnych na dzieci rolników indywidualnych 639

215

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 czerwca 1989 r.

w sprawie płatnych urlopów dodatkowych dla pracowników zatrudnionych w niektórych zakładach pracy przemysłu metalurgicznego, koksowniczego i materiałów ogniotrwałych.

Na podstawie art. 160 Kodeksu pracy (Dz. U. z 1974 r. Nr 24, poz. 141, z 1975 r. Nr 16, poz. 91, z 1981 r. Nr 6, poz. 23, z 1982 r. Nr 31, poz. 214, z 1985 r. Nr 20, poz. 85 i Nr 35, poz. 162, z 1986 r. Nr 42, poz. 201, z 1987 r. Nr 21, poz. 124, z 1988 r. Nr 20, poz. 134 oraz z 1989 r. Nr 20, poz. 107 i Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. Pracownikom wykonującym prace szczególnie uciążliwe lub w warunkach szkodliwych dla zdrowia w zakładach pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik nr 1 do rozporządzenia przysługuje płatny urlop dodatkowy w wymiarze sześciu, dziewięciu lub dwunastu dni roboczych w każdym roku kalendarzowym.

§ 2. Za prace szczególnie uciążliwe lub wykonywane w warunkach szkodliwych dla zdrowia, uzasadniających przyznanie płatnego urlopu dodatkowego, uważa się prace, jeżeli:

- 1) przekroczone są najwyższe dopuszczalne stężenia i natężenia czynników szkodliwych dla zdrowia,
- 2) występuje nadmierny wydatek energetyczny,
- 3) występuje gorący lub zimny mikroklimat.

§ 3. 1. Wymiar płatnego urlopu dodatkowego, w zależności od stopnia uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia danej pracy, wynosi:

- 1) 6 dni roboczych — jeżeli praca jest wykonywana w warunkach zakwalifikowanych do pierwszego stopnia szczególnej uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia,

- 2) 9 dni roboczych — jeżeli praca jest wykonywana w warunkach zakwalifikowanych do drugiego stopnia szczególnej uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia,
- 3) 12 dni roboczych — jeżeli praca jest wykonywana w warunkach zakwalifikowanych do trzeciego stopnia szczególnej uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia.

2. Zasady kwalifikowania warunków pracy do stopnia szczególnej uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia ustala załącznik nr 2 do rozporządzenia.

§ 4. 1. Prawo do płatnego urlopu dodatkowego pracownik nabywa po przepracowaniu roku w warunkach, o których mowa w § 2, co najmniej w połowie wymiaru czasu pracy obowiązującego na danym stanowisku pracy.

2. Płatny urlop dodatkowy powinien być udzielony w tym roku, w którym pracownik nabył do niego prawo, i w terminie umożliwiającym leczenie uzdrowiskowe.

§ 5. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 3 września 1982 r. w sprawie płatnych urlopów dodatkowych dla pracowników zatrudnionych w niektórych zakładach pracy podległych Ministrowi Przemysłu (Dz. U. Nr 34, poz. 223 i z 1987 r. Nr 37, poz. 214).

§ 6. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *M. F. Rakowski*

Załącznik nr 1 do rozporządzenia
Rady Ministrów z dnia 17 czerwca
1989 r. (poz. 215)

WYKAZ PRAC SZCZEGÓLNIIE UCIAŻLIWYCH
LUB WYKONYWANYCH W WARUNKACH SZKODLIWYCH DLA ZDROWIA

Lp.	Zakład pracy	Wydział lub oddział	Wykonywana praca
1	2	3	4
1	Kombinat Górniczo-Hutniczy Miedzi w Lubinie	wydziały: produkcji kwasu siarkowego, produkcji ołowiu, produkcji renu, elektorafinacji miedzi, metalurgiczny, fabryka ksantogenu, oddział suszarni koncentratu	— obsługa stanowisk bezpośrednio produkcyjnych — obsługa stanowisk pomocniczych
		wydział przygotowania wsadu	— obsługa stanowisk przygotowania wsadu, — obsługa urządzeń transportu wsadu
		zakład transportu i wydziały transportu w zakładach hutniczych	— obsługa urządzeń transportowych w wydziałach produkcyjnych, — prace przy załadunku i wyladunku materiałów sypkich i pylistych
2	Górnico-Hutniczy Kombinat Metali Nieżelaznych w Katowicach		
	a) Zakłady Górniczo-Hutnicze „Bolesław” w Bukowni	huta ołowiu, huta tlenku cynku, elektroliza cynku, prażalnia i fabryka kwasu siarkowego	— prace przy obsłudze urządzeń produkcyjnych, — prace laziennych, — kontrola międzyoperacyjna
		wydział transportu	— prace maszynistów i manewrowych zatrudnionych przy odwozie żużła, — prace przy załadunku i wyladunku
	b) Zakłady Górniczo-Hutnicze „Orzeł Biały” w Pickarach Śląskich	wydziały hutnicze	— bezpośrednia obsługa stanowisk przy produkcji cynku i ołowiu, — obsługa stanowisk pomocniczych, — prace laborantów stale zatrudnionych w wydziale, — prace magazynowe i wydawców narzędzi
		wydział budowlany, dział kontroli jakości i pomiarów, dział ekspedycji i zbytu	— prace murarzy białych pieców przemysłowych, — kontrola jakości, — prace wagowych
		wytwórnia ksantogenu	— prace reaktorowych
		wydział przeróbki mechanicznej	— bezpośrednia obsługa stanowisk produkcyjnych przerobu złomu akumulatorowego, — prace próbkarzy
		wydział wyrobów aluminiowych	— obsługa urządzeń produkcyjnych anodowni
	c) Huta Cynku „Miasteczko Śląskie” w Tarnowskich Górach	wszystkie wydziały, oddziały (działy)	— prace produkcyjne stale wykonywane w wydziałach produkcyjnych, — prace wykonywane w wydziałach pomocniczych i usługowych, — inne prace w hucie
	d) Zakłady Metalurgiczne „Silesia” w Katowicach	wydział metalurgiczny, walcownie cynku, wydział kubkowni	— obsługa pieca pyłowego, obsługa pieca Thede, obsługa zespołów wstępnych walcowni, — obsługa pieców rektyfikacyjnych do produkcji cynku i kadmu, obsługa pieca do produkcji proszku cynku, — obsługa urządzeń tłoczących, ręczna obróbka blach poligraficznych, prace nasadkarzy, obsługa przesiewalni, — obsługa zespołów wykończających walcowni, prace wykończalni blach graficznych, obsługa linii OCT — prace palaczy kotłowych i prace żużlarzy, — transport wewnątrzwydziałowy, prace kontroli międzyoperacyjnej

1	2	3	4
	e) Huta „Oława” w Oławie	wydziały produkcyjne. wydziały obsługi produkcji	<ul style="list-style-type: none"> — prace przy produkcji tlenków ołowiu, cynku i kadmu, — prace brygad załadunkowych i wyladunkowych, — prace palaczy kotłowych, — kontrola międzyoperacyjna oraz prace w magazynach wyrobów gotowych, — prace pracowników pionu głównego inżyniera, zatrudnionych przy obsłudze wydziałów produkcyjnych
	f) Zakłady Metalurgiczne w Skawinie	wszystkie wydziały, oddziały	<ul style="list-style-type: none"> — prace wykonywane bezpośrednio przy produkcji
	g) Huta „Szklary” w Ząbkowicach Śląskich	wydział żelazostopów	<ul style="list-style-type: none"> — prace przy bezpośredniej produkcji żelazostopów, prace przy przemiale półproduktów, — prace przy przemiale i transporcie wapna tlenkowego magnezowego, — obsługa pieca obrotowego wraz z urządzeniami pomocniczymi oraz obsługa pieca elektrycznego, — prace kontroli jakości stale wykonywane w wydziale
	h) Huta „Będzin” w Będzinie	wydział chemiczny i „Feniks”	<ul style="list-style-type: none"> — prace przy bezpośredniej obsłudze pieców obrotowych do produkcji bieli cynkowej, obsłudze urządzeń odpylających i obsłudze wago-pakowaczek, — prace przy przesiewaniu bieli cynkowej oraz transporcie technologicznym
	i) Przedsiębiorstwo Przerobu Wtórnych Metali Nieżelaznych „Wtórmet” w Bytomiu	wydział pieców	<ul style="list-style-type: none"> — bezpośrednia obsługa pieców do opalania złomu kabli, — prace przepalaczy złomu metali nieżelaznych
	j) Zakłady Transportowe Przemysłu Metali Nieżelaznych „Transmet” w Katowicach	zakłady pracy wymienione w załączniku, w których stosowane są płatne urlopy dodatkowe	<ul style="list-style-type: none"> — prace stale wykonywane przy stanowiskach, na których stosowane są płatne urlopy dodatkowe
3	Zakłady Metalurgiczne „Trzebinia” w Trzebini	<p>wydział elektorafinacji, oddział metali szlachetnych</p> <p>wydział past i proszków metali</p> <p>wydział proszków i magnesów ferrytowych, wydział rozpylanych proszków metali, wydział wyrobów spiekanych z proszków</p> <p>wydział badawczo-rozwojowy i produkcji doświadczalnej — oddziały: materiałów ciernych i spiekanych materiałów diamentowych</p> <p>wydział transportu</p>	<ul style="list-style-type: none"> — prace bezpośrednio produkcyjne wykonywane przy wannach elektrolitycznych aluminium i elektorafinacji srebra, — prace kontroli jakości stale wykonywane w wydziale — prace przy obsłudze urządzeń produkcyjnych i pomocniczych do produkcji proszków metali, — prace kontroli jakości stale wykonywane w wydziale — bezpośrednia obsługa stanowisk przy produkcji proszków oraz wyrobów z tych proszków, — prace kontroli jakości stale wykonywane w wydziałach — prace przy obsłudze urządzeń produkcyjnych i pomocniczych do produkcji proszków metali i wyrobów spiekanych, — prace kontroli jakości stale wykonywane w wydziale — prace wykonywane w ładowniach akumulatorów do wózków elektrycznych

1	2	3	4
4	Huta Metali Nieżelaznych „Szopieniec” w Katowicach	wszystkie wydziały (oddziały)	<ul style="list-style-type: none"> — prace bezpośrednio produkcyjne stale wykonywane w wydziałach hutniczych, w odlewni i wydziałach wyrobów ogniotrwałych, — prace kontroli jakości w wydziałach produkcyjnych, — prace załadunkowe i wyladunkowe w transporcie materiałów pylistych, — prace w narażeniu na działanie izotopów promieniotwórczych, — prace bezpośrednio produkcyjne w walcowni taśm miedzi i cynku, walcowni bruzdowej miedzi, — inne prace w hucie
5	Huta Aluminium „Konin” w Koninie	wszystkie wydziały (oddziały, działy)	<ul style="list-style-type: none"> — obsługa stanowisk w wydziałach produkcyjnych, — obsługa stanowisk w wydziałach pomocniczych i usługowych, — inne stanowiska pracy w hucie
6	Instytut Metali Nieżelaznych w Gliwicach	zakład doświadczalny hutnictwa miedzi w Legnicy	— bezpośrednia obsługa urządzeń produkcyjnych
7	Huta „Siechnice”	wydział żelazestopów	<ul style="list-style-type: none"> — prace przy bezpośredniej produkcji żelazestopów, prace przy przemiale półproduktów, — obsługa pieca obrotowego wraz z urządzeniami pomocniczymi, obsługa pieca elektrycznego, — kontrola jakości stale wykonywana w wydziale
8	Pozostałe zakłady pracy przemysłu metalurgicznego	wielkie piece	<ul style="list-style-type: none"> — obsługa urządzeń wielkiego pieca, — rozlewanie, rozbijanie, ładowanie i transport surówki i żuźla wielkopiecowego, — obsługa nagrzewnic, — przerób żuźla wielkopiecowego, — odbieranie pyłu z urządzeń odpylających gaz wielkopiecowy, — rozładunek, przygotowanie i namiar materiałów wsadowych
		aglomerownie (spiekalnie rud)	<ul style="list-style-type: none"> — przygotowywanie i ładowanie wsadu, — spiekanie rud i sortowanie spieku
		stalownie	<ul style="list-style-type: none"> — przygotowywanie i ładowanie wsadu, — obsługa pieców stalowniczych i urządzeń pomocniczych, — przygotowywanie do rozlewania i rozlewanie stali, — obsługa mieszalników surówki
		walcownie	<ul style="list-style-type: none"> — przygotowywanie i ładowanie wsadu, — obsługa walcarek i urządzeń pomocniczych walcowni, — wykończenie wyrobów walcowanych, — czyszczenie kanałów i przewodów gazowych
		kuźnie, prasownie, młotownie	— obsługa urządzeń produkcyjnych
		metalurgia proszków	<ul style="list-style-type: none"> — przygotowywanie proszków, — obsługa pieców
		wytwórnice elektrod	<ul style="list-style-type: none"> — rozdrabnianie i przygotowywanie mas, — produkcja elektrod

1	2	3	4
		żelazostopy	— przygotowywanie wsadu i obsługa młynów, — obsługa pieców i ich urządzeń pomocniczych
		wytrawialnie	— obsługa urządzeń wytrawialni, — regeneracja i neutralizacja kwasów potrawiennych
		wszystkie wydziały hutnicze	— prace przy spawaniu ołowiem
		odlewnie	— obsługa pieców do topienia metali i ich urządzeń pomocniczych, — obsługa maszyn i urządzeń odlewniczych, — rozlewanie, transport płynnego metalu i zalanie form, — formowanie i wykończanie rdzeni, — przygotowywanie i regeneracja mas formierskich i rdzeniarskich, — wybijanie, oczyszczanie i wykończanie odlewów
9	Centrala Zaopatrzenia Hutnictwa w Katowicach	zakład przygotowania rud w Sławkowie, składowiska rud w Herbach Starych	— prace przeładunkowe, — obsługa maszyn, urządzeń i sprzętu przeładunkowego
10	Wszystkie zakłady pracy przemysłu koksowniczego	wszystkie wydziały (oddziały)	— bezpośrednia obsługa stanowisk przy produkcji koksu i węglowodnorodnych oraz pyłów odlewniczych, — obsługa urządzeń produkcyjnych w węglowni i sortowni
11	Sądeckie Zakłady Elektrowęglowe w Nowym Sączu	wydziały wyrobów węglowych	— prace piecowych przy nagrzewaniu wsadu, — prace aparatowych w produkcji wyrobów węglowych, — obsługa urządzeń odpylających, — obsługa suwnicy w oddziale zasypek
12	Zakłady Elektrod Węglowych im. 1 Maja w Raciborzu	oddział kaleynacji, oddział mas i kitów, oddział pieców, oddział obróbki końcowej	— obsługa urządzeń produkcyjnych, — obsługa suwnic
		oddział grafityzacji	— obsługa pieca, — obsługa suwnic
		oddział wyrobów zielonych	— prace aparatowych produkcji wyrobów węglowych — przy ręcznej obróbce wyrobów zielonych, — obsługa urządzeń produkcyjnych
		oddział młynów, wydział węgla aktywowanego, oddział przygotowania półproduktów i miedziowania, oddział wyrobów proszkowych, oddział obróbki i aparatury chemicznej	— obsługa urządzeń produkcyjnych
		oddział transportu	— prace załadunkowe i wyladunkowe (prace rębaczy paku)

1	2	3	4
13	Zakłady remontowe, remontowo-budowlane i remontowo-montażowe — stale prowadzące usługi w wydziałach, w których stosowane są płatne urlopy dodatkowe	stałe brygady remontowe	<ul style="list-style-type: none"> — prace brygad remontowo-budowlanych stale wykonywane przy remontach urządzeń produkcyjnych i pomocniczych w mikroklimacie gorącym lub tam, gdzie stężenia czynników szkodliwych dla zdrowia przekraczają dopuszczalne normy, — prace wykonywane przy stosowaniu paku, asfaltu i smoły, — prace przy izolowaniu przewodów termicznych i urządzeń hutniczych, naprawie i regeneracji akumulatorów, — prace antykorozyjne, oczyszczanie i malowanie konstrukcji stalowych minią, glejtą i innymi farbami syntetycznymi, — obsługa aparatury źródeł promieniowania jonizującego, — prace kontroli wykonywane bezpośrednio przy remontach, bezpośredni dozór techniczny nadzorujący prace brygad remontowo-budowlanych
14	Chrzanowskie Zakłady Materiałów Ogniotrwałych w Chrzanowie	wydziały zajmujące się produkcją wyrobów krzemionkowych	<ul style="list-style-type: none"> — prace bezpośrednio produkcyjne przy produkcji wyrobów krzemionkowych, — prace w warsztacie mechanicznym, stolarskim, elektrycznym, — transport technologiczny, — prace w magazynie technicznym i surowców oraz w laboratorium zakładu krzemionkowego
15	Pozostałe zakłady materiałów ogniotrwałych	Wydziały, w których materiały ogniotrwałe podlegają mieleniu, kruszeniu, przesiewaniu, sortowaniu, paczkowaniu i wysyłce luzem	— prace przy mieleniu, kruszeniu, przesiewaniu i sortowaniu surowców oraz transporcie luzem, załadunku i wyładunku sypkich zapraw i materiałów ogniotrwałych oraz produkcji wyrobów topionych

Załącznik nr 2 do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 17 czerwca 1989 r. (poz. 215)

KWALIFIKACJA PRAC SZCZEGÓLNIE UCIAŻLIWYCH LUB WYKONYWANYCH W WARUNKACH SZKODLIWYCH DLA ZDROWIA

1. Punktowa skala zagrożeń występujących w środowisku pracy:

Lp.	Zagrożenia występujące w środowisku pracy	Intensywność zagrożeń (wartość średnia występująca w ciągu zmiany roboczej)			
		3	4	5	6
1	Substancje szkodliwe	krotność przekroczenia normy*)	do 2	do 5	powyżej 5
2	Pyły przemysłowe	krotność przekroczenia normy*)	do 2	do 5	powyżej 5
3	Hałas	wielkość w dB (A)	91 do 95	96 do 100	powyżej 100
4	Wibracja	krotność przekroczenia normy**)	do 2	do 5	powyżej 5
5	Mikroklimat	mikroklimat gorący mikroklimat zimny nadmierne promieniowanie cieplne	powyżej 28°TE poniżej 16°TE do 1400 W/m ²	— — powyżej 1400 W/m ²	łączone występowanie 2 do 3 obok wymienionych czynników w ciągu zmiany roboczej
6	Ciężki wysiłek fizyczny	nadmierny wydatek energetyczny w ciągu 1 zmiany roboczej	dla mężczyzn ponad 1500 kcal dla kobiet ponad 1000 kcal	powyżej 2000 kcal —	powyżej 2500 kcal —
			za każde zagrożenie 1 punkt	za każde zagrożenie 2 punkty	za każde zagrożenie 5 punktów

*) Poziom najwyższych dopuszczalnych stężeń określają odrębne przepisy.

**) Poziom dopuszczalnej wibracji określają odrębne przepisy.

2. Do pierwszego stopnia szczególnej uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia są zakwalifikowane prace, jeżeli powodują od 6 do 8 punktów.

3. Do drugiego stopnia szczególnej uciążliwości lub

szkodliwości dla zdrowia są zakwalifikowane prace, jeżeli powodują od 9 do 11 punktów.

4. Do trzeciego stopnia szczególnej uciążliwości lub szkodliwości dla zdrowia są zakwalifikowane prace, jeżeli powodują powyżej 11 punktów.

216

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 czerwca 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie wykonania niektórych przepisów Prawa lokalowego.

Na podstawie art. 54 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1974 r. — Prawo lokalowe (Dz. U. z 1987 r. Nr 30, poz. 165 oraz z 1989 r. Nr 10, poz. 57, Nr 20, poz. 108, Nr 34, poz. 178 i Nr 35, poz. 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 9 listopada 1987 r. w sprawie wykonania niektórych przepisów

Prawa lokalowego (Dz. U. Nr 36, poz. 203) w § 12 ust. 3 skreśla się.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *M. F. Rakowski*

217

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 czerwca 1989 r.

w sprawie warunków wydawania zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne.

Na podstawie art. 5 ust. 5 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. z 1989 r. Nr 27, poz. 148) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ilekroć w rozporządzeniu jest mowa o:

- 1) ustawie — rozumie się przez to ustawę z dnia 6 lipca 1982 r. o zasadach prowadzenia na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. z 1989 r. Nr 27, poz. 148),
- 2) organie administracji — rozumie się przez to terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej stopnia wojewódzkiego,
- 3) zagranicznych podmiotach gospodarczych — rozumie się przez to podmioty, o których mowa w art. 1 ustawy,

4) zezwoleniu bez bliższego określenia — rozumie się przez to zezwolenia, wydawane na podstawie ustawy, o której mowa w pkt 1,

5) Prezesie Agencji — rozumie się przez to Prezesa Agencji do Spraw Inwestycji Zagranicznych, o którym mowa w art. 4 ustawy z dnia 23 grudnia 1988 r. o działalności gospodarczej z udziałem podmiotów zagranicznych (Dz. U. Nr 41, poz. 325).

§ 2. 1. Rozporządzenie dotyczy postępowania w sprawach przedsiębiorstw utworzonych na podstawie ustawy, w szczególności w sprawach dotyczących zmiany podmiotu prowadzącego działalność lub jego pełnomocnika, miejsca, przedmiotu i warunków działalności oraz innych okoliczności określonych w zezwoleniu.

2. W postępowaniu regulowanym przepisami rozporządzenia nie ustala się wysokości depozytów założycielskich oraz dewizowych wkładów inwestycyjnych, o których mowa w art. 9 ustawy, z wyjątkiem wkładów uzupełniających, określonych w § 3 ust. 3 pkt 3.

§ 3. 1. Nabywca przedsiębiorstwa prowadzonego na podstawie zezwolenia może dalej prowadzić to przedsiębiorstwo po uzyskaniu zezwolenia na swoje imię i nazwisko lub firmę (nazwę).

2. Wniosek o wydanie zezwolenia, o którym mowa w ust. 1, zagranicznego podmiotu gospodarczego:

- 1) będącego osobą fizyczną — powinien być podpisany przez nią,
- 2) będącego osobą prawną — powinien być podpisany przez organ uprawniony do jej reprezentowania,
- 3) będącego spółką nie mającą osobowości prawnej — powinien być podpisany przez współników.

3. Zagraniczne podmioty gospodarcze będące osobami fizycznymi lub spółkami nie mającymi osobowości prawnej dołączają do wniosku, o którym mowa w ust. 2:

- 1) wypis z paszportu lub innego dokumentu stwierdzającego tożsamość, zawierający dane osobowe oraz obywatelstwo wnioskodawcy,
- 2) odpis pełnomocnictwa określonego w art. 6 ustawy lub zezwolenia na utworzenie przedstawicielstwa, wydanego na podstawie rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 lutego 1976 r. w sprawie warunków, trybu i organów właściwych do wydawania zagranicznym osobom prawnym i fizycznym uprawnień do tworzenia przedstawicielstw na terytorium Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej dla wykonywania działalności gospodarczej (Dz. U. Nr 11, poz. 63 i z 1984 r. Nr 26, poz. 133),
- 3) dokument stwierdzający, że zostały zrealizowane dewizowe wkłady inwestycyjne co najmniej w wysokości ustawowej, o której mowa w art. 9 ust. 3 ustawy, lub oświadczenie, że wnioskodawca zobowiązuje się uzupełnić do tej wysokości dewizowe wkłady inwestycyjne w terminie roku od dnia otrzymania zezwolenia,
- 4) odpis umowy spółki, w razie gdy jest zamierzone prowadzenie działalności w formie spółki nie mającej osobowości prawnej, z siedzibą za granicą.

4. Zagraniczne podmioty gospodarcze będące osobami prawnymi dołączają do wniosku, o którym mowa w ust. 2:

- 1) odpis aktu założycielskiego (statutu, umowy) osoby prawnej, przy czym odpis sporządzony za granicą powinien być uwierzytelniony przez polskie przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny,
- 2) wypis z rejestru lub zaświadczenie właściwego organu państwa, na którego terytorium osoba ta została zarejestrowana, stwierdzające, że osoba ta została utworzona zgodnie z przepisami prawa obowiązującymi w tym państwie,
- 3) dokumenty wymienione w ust. 3 pkt 2 i 3.

5. Spółki utworzone przez zagraniczne podmioty gospodarcze z wyłącznym ich udziałem, z siedzibą w

Polsce, dołączają do wniosku, o którym mowa w ust. 2, dokumenty wymienione w ust. 4, a spółki z udziałem osób krajowych i zagranicznych podmiotów gospodarczych dołączają ponadto zezwolenie dewizowe na zawarcie umowy spółki i na wniesienie udziałów.

§ 4. 1. Organ administracji przed wydaniem zezwolenia, o którym mowa w § 3 ust. 1:

- 1) ustala, czy dewizowe wkłady inwestycyjne zostały zrealizowane co najmniej w wysokości minimalnej określonej w ustawie lub czy złożone oświadczenie odpowiada warunkom określonym w § 3 ust. 3 pkt 3,
- 2) zawiadamia wojewódzki urząd spraw wewnętrznych o zamierzonej lokalizacji przedsiębiorstwa (zakładu i innych placówek, o których mowa w § 5 ust. 2) oraz o osobie właściciela i pełnomocnika; brak sprzeciwu w terminie miesiąca oznacza, że nie ma zastrzeżeń do wydania zezwolenia stosownie do przepisu art. 5 ust. 3 pkt 2 ustawy.

2. Organ administracji zamieszcza w zezwoleniu, o którym mowa w ust. 1, oprócz ustaleń określonych w art. 11 ustawy:

- 1) w nazwie przedsiębiorstwa — imię i nazwisko lub firmę (nazwę) zagranicznego podmiotu gospodarczego występującego z wnioskiem,
- 2) warunki, których należy przestrzegać przy prowadzeniu działalności gospodarczej, w szczególności termin, w jakim powinny być zrealizowane uzupełniające dewizowe wkłady inwestycyjne, o których mowa w § 3 ust. 3 pkt 3.

§ 5. 1. Zmiana statusu prawnego podmiotu posiadającego zezwolenie, nazwy przedsiębiorstwa, przedmiotu działalności gospodarczej oraz innych okoliczności i warunków określonych w zezwoleniu wymaga zmiany zezwolenia, z tym że zwiększenie stanu zatrudnienia określonego w zezwoleniu wymaga uprzedniego zawiadomienia organu administracji, który wpisuje tę zmianę do zezwolenia.

2. Przy zmianie zezwolenia dotyczącej uruchomienia poza siedzibą przedsiębiorstwa, w ramach działalności określonej w zezwoleniu, nowego zakładu, filii, zakładu pomocniczego, magazynu, biura, sklepu, punktu przyjmowania zamówień i innych placówek oraz zmiany pełnomocnika stosuje się odpowiednio przepis § 4 ust. 1 pkt 2.

3. Jeżeli placówki, o których mowa w ust. 2, są położone na obszarze innego województwa, jest wymagane uzyskanie zgody właściwego miejscowo organu administracji państwowej. Organ ten sprawuje nadzór nad działalnością placówek położonych na obszarze swojego województwa.

4. Przy zmianie zezwolenia dotyczącej:

- 1) przyjęcia lub zmiany współnika, jeżeli nie powoduje to powstania osoby prawnej,
- 2) zmiany statusu prawnego w ten sposób, że podmiot zagraniczny stanie się lub przestanie być osobą prawną,

stosuje się odpowiednio przepisy § 2 i 3 oraz § 4 ust. 1 pkt 2,

5. Zmiana zezwolenia umożliwiająca podjęcie działalności w innej branży, określonej według Klasyfikacji gospodarki narodowej ustalonej przez Główny Urząd Statystyczny, może być dokonana, jeżeli zagraniczny podmiot gospodarczy:

- 1) zrealizował dewizowe wkłady inwestycyjne co najmniej w minimalnej wysokości określonej w ustawie,
- 2) przedstawił ogólną charakterystykę zamierzonej działalności gospodarczej.

6. Jeżeli w myśl przepisów szczególnych podjęcie określonego rodzaju działalności, o której mowa w ust. 5, wymaga zezwolenia, rozpoczęcie tej działalności może nastąpić po uzyskaniu odrębnego zezwolenia.

§ 6. Na wniosek podmiotu zagranicznego organ administracji zamieszcza w zezwoleniu stwierdzenie, że zezwolenie na działalność wytwórczą uprawnia do świadczenia usług związanych z wyrobami własnymi i wyrobami podobnymi (analogicznymi) innych wytwórców oraz do ubocznego wytwarzania wyrobów z odpadów powstałych przy produkcji określonej w zezwoleniu.

§ 7. Dokumenty składane do organów administracji powinny być sporządzone w języku polskim lub przetłumaczone na język polski przez tłumacza przysięgłego. Przekład sporządzony za granicą powinien być poświadczony przez polskie przedstawicielstwo dyplomatyczne lub urząd konsularny.

§ 8. W razie braku pełnomocnika, o którym mowa w art. 6 ust. 1 ustawy, decyzje administracyjne i pisma w sprawach zamierzonej lub prowadzonej działalności gospodarczej wysyła się do zagranicznego podmiotu gospodarczego, a ich kopie do kuratora, o którym mowa w art. 6 ust. 5 ustawy, w razie zaś jego braku — do osoby wskazanej przez zagraniczny podmiot gospodarczy.

§ 9. 1. W razie stwierdzenia, że w prowadzeniu działalności przedsiębiorstwa występują okoliczności określone w art. 15 ustawy, organ administracji wzywa pełnomocnika do usunięcia w wyznaczonym terminie stwierdzonych uchybień, informując właściciela przedsiębiorstwa i jego pełnomocnika, że nieusunięcie tych uchybień spowoduje cofnięcie zezwolenia.

2. Organ administracji może cofnąć zezwolenie w części dotyczącej określonego rodzaju działalności gospo-

darczej, przy której wykonywaniu zostały naruszone przepisy prawa lub warunki ustalone w zezwoleniu.

§ 10. 1. Organ administracji po wydaniu decyzji w sprawach zezwoleń niezwłocznie przesyła ich kopie do Agencji do Spraw Inwestycji Zagranicznych, właściwej izby skarbowej oraz do polskiego banku prowadzącego rachunki przedsiębiorstwa.

2. Kopie decyzji w sprawie prowadzenia działalności gospodarczej na terenie innego województwa przesyła się także właściwemu miejscowo organowi administracji.

§ 11. 1. Organ administracji prowadzi rejestr wydanych zezwoleń oraz rejestr decyzji odmownych.

2. Sposób prowadzenia rejestrów oraz zakres zawartych w nich danych określa Prezes Agencji.

§ 12. 1. Na wniosek zagranicznego podmiotu gospodarczego posiadającego zezwolenie wydane przed dniem wejścia w życie rozporządzenia organ administracji, który wydał zezwolenie, dostosuje jego treść do przepisów rozporządzenia.

2. Jeżeli we wniosku, o którym mowa w ust. 1, zagraniczny podmiot gospodarczy żąda dostosowania przedmiotu działalności określonej w zezwoleniu do rodzajów działalności według Klasyfikacji gospodarki narodowej, które może spowodować rozszerzenie dotychczasowej działalności, wniosek taki uwzględnia się, jeżeli zostały spełnione warunki określone w § 5 ust. 5.

§ 13. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 września 1985 r. w sprawie szczegółowych warunków wydawania zezwoleń na prowadzenie działalności gospodarczej w zakresie drobnej wytwórczości przez zagraniczne osoby prawne i fizyczne (Dz. U. Nr 48, poz. 247 i z 1987 r. Nr 20, poz. 120), z tym że przepisy tego rozporządzenia stosuje się w postępowaniach nie zakończonych ostatecznymi decyzjami, dotyczącymi wniosków o wydanie zezwolenia na utworzenie przedsiębiorstwa lub o przedłużenie ważności zezwolenia, złożonych przed dniem 1 stycznia 1989 r.

§ 14. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1989 r.

Prezes Rady Ministrów: *M. F. Rakowski*

218

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 17 czerwca 1989 r.

w sprawie wcześniejszych emerytur dla pracowników niektórych likwidowanych zakładów pracy.

Na podstawie art. 27 ust. 3 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin (Dz. U. Nr 40, poz. 267, z 1984 r. Nr 52, poz. 268 i 270, z 1986 r. Nr 1, poz. 1 oraz z 1989 r. Nr 35, poz. 190 i 192) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownicy przedsiębiorstw państwowych, z którymi przedsiębiorstwo rozwiązało stosunek pracy za wypowiedzeniem lub na mocy porozumienia stron w związku z jego likwidacją, na podstawie przepisów art. 1 pkt 2 lit. c) ustawy z dnia 11 maja 1988 r. o nadzwyczaj-

nych uprawnieniach i upoważnieniach dla Rady Ministrów (Dz. U. Nr 13, poz. 98) lub art. 4 ust. 3 ustawy z dnia 24 lutego 1989 r. o niektórych warunkach konsolidacji gospodarki narodowej oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 10, poz. 57), mogą przejść wcześniej na emeryturę, jeżeli:

- 1) osiągnęli do dnia rozwiązania stosunku pracy okres zatrudnienia wynoszący łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia co najmniej 35 lat dla kobiet i 40 lat dla mężczyzn albo
- 2) osiągnęli do dnia rozwiązania stosunku pracy okres zatrudnienia wynoszący łącznie z okresami równorzędnymi i zaliczalnymi do okresów zatrudnienia co najmniej 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn oraz jeżeli w roku kalendarzowym, w którym rozwiązano stosunek pracy, do osiągnięcia wieku emerytalnego, określonego w art. 26 ust. 1 pkt 1 lub na podstawie art. 55 pkt 1 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o zaopatrzeniu emerytalnym pracowników i ich rodzin, zwanej dalej „ustawą”, brakuje nie więcej niż 5 lat i wiek ten osiągną w ciągu kolejnych 5 lat kalendarzowych.

2. Emerytura, o której mowa w ust. 1 pkt 2, przysługuje od dnia ukończenia wieku o 5 lat niższego od wieku emerytalnego, nie wcześniej jednak niż od dnia rozwiązania umowy o pracę.

§ 2. 1. W okresie do osiągnięcia wieku emerytalnego wysokość emerytury, o której mowa w § 1 ust. 1 pkt 2, ustala się na każdy rok brakujący do osiągnięcia

tego wieku w sposób, określony ustawą, z uwzględnieniem ust. 2.

2. Emeryturę obniża się o 3,5% podstawy jej wymiaru za każdy rok brakujący do osiągnięcia wieku emerytalnego. Kwota obniżonej emerytury nie może być niższa od kwoty najniższej emerytury.

3. Z chwilą osiągnięcia wieku emerytalnego emerytura przysługuje w wysokości określonej ustawą.

§ 3. Przepisy § 1 stosuje się również do pracowników:

- 1) zrzeczeń przedsiębiorstw państwowych rozwiązywanych na podstawie art. 9 ust. 1 ustawy z dnia 24 lutego 1989 r. o niektórych warunkach konsolidacji gospodarki narodowej oraz o zmianie niektórych ustaw oraz
- 2) likwidowanych jednostek organizacyjnych podległych Ministrom Obrony Narodowej i Spraw Wewnętrznych.

§ 4. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 20 lutego 1989 r. w sprawie wcześniejszego przechodzenia na emeryturę pracowników likwidowanych zakładów pracy (Dz. U. Nr 11, poz. 58).

§ 5. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *M. F. Rakowski*

219

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA RYNKU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 15 czerwca 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad sprzedaży towarów w jednostkach handlu detalicznego oraz placówkach gastronomicznych.

Na podstawie art. 16 ustawy z dnia 25 września 1981 r. o zwalczaniu spekulacji (Dz. U. z 1982 r. Nr 36, poz. 243, z 1985 r. Nr 23, poz. 100, z 1987 r. Nr 33, poz. 180 i z 1988 r. Nr 20, poz. 135) oraz w związku z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 23 października 1987 r. o utworzeniu urzędu Ministra Rynku Wewnętrznego (Dz. U. Nr 33, poz. 177) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 14 lutego 1983 r. w sprawie zasad sprze-

daży towarów w jednostkach handlu detalicznego oraz placówkach gastronomicznych (Dz. U. Nr 8, poz. 46, z 1984 r. Nr 56, poz. 286 i z 1987 r. Nr 25, poz. 140) w § 8 w ust. 4 i 5 wyrazy „jeżeli przepisy prawa miejscowego nie stanowią inaczej” skreśla się.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia.

Minister Rynku Wewnętrznego: *M. Nurowski*

220

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SPRAWIEDLIWOŚCI

z dnia 21 czerwca 1989 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie utworzenia sądów wojewódzkich i sądów rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości.

Na podstawie art. 17 § 1 oraz art. 19 § 1 ustawy z dnia 20 czerwca 1985 r. — Prawo o ustroju sądów powszechnych (Dz. U. Nr 31, poz. 137 oraz z 1989 r. Nr 4, poz. 24) zarządza się, co następuje:

§ 1. W rozporządzeniu Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 grudnia 1985 r. w sprawie utworzenia sądów wojewódzkich i sądów rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości (Dz. U. Nr 62, poz. 324, z 1987 r. Nr 3, poz. 22, Nr 17, poz. 105 i Nr 39, poz. 224 oraz z 1988 r. Nr 21, poz. 153) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 2:

a) w ust. 1 — w województwie stołecznym warszawskim — pkt 7 otrzymuje brzmienie:

„7) Sąd Rejonowy dla Miasta Stołecznego Warszawy w Warszawie dla dzielnic: Ochota, Śródmieście, Wola i Żoliborz, miasta Łomianki oraz gmin: Łomianki, Raszyn i Stare Babice;”

b) w ust. 7 — w województwie ciechanowskim:

— po pkt 1 dodaje się nowy pkt 2 w brzmieniu:
„2) Sąd Rejonowy w Działdowie dla miast: Działdowo i Lidzbark oraz gmin: Działdowo, Iłowo-Osada, Lidzbark, Płońsk i Rybno;”
— dotychczasowe pkt 2—4 oznacza się odpowiednio jako pkt 3—5;

— pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Sąd Rejonowy w Mławie dla miast: Mława i Żuromin oraz gmin: Biezuń, Dzierzgowo, Kuczbork-Osada, Lipowiec Kościelny, Lubowidz, Lutocin, Radzanów, Strzegowo-Osada, Stupsk, Szreńsk, Szydłowo, Wieczfnia Kościelna, Wiśniewo i Żuromin;”

c) w ust. 10 — w województwie gdańskim — pkt 3 otrzymuje brzmienie:

„3) Sąd Rejonowy w Kartuzach dla miast Kartuzy i Żukowo oraz gmin: Chmielno, Kartuzy, Przed-

kowo, Sierakowice, Somonino, Stężyca, Sulęcyno i Żukowo;”;

d) w ust. 33 — w województwie przemyskim — pkt 2 otrzymuje brzmienie:

„2) Sąd Rejonowy w Lubaczowie dla miast: Cieszanów, Lubaczów i Oleszyce oraz gmin: Cieszanów, Horyniec, Lubaczów, Narol, Oleszyce, Stary Dzików i Wielkie Oczy;”;

e) w ust. 42 — w województwie tarnobrzeskim:

— po pkt 1 dodaje się nowy pkt 2 w brzmieniu:

„2) Sąd Rejonowy w Nisku dla miast: Nisko, Rudnik i Ulanów oraz gmin: Bojanów, Harasiuki, Jarocin, Jeżowe, Krzeszów, Nisko, Rudnik i Ulanów;”;

— dotychczasowe pkt 2—5 oznacza się odpowiednio jako pkt 3—6;

— pkt 4 otrzymuje brzmienie:

„4) Sąd Rejonowy w Stalowej Woli dla miasta Stalowa Wola oraz gmin: Pysznica, Radomyśl, Zaklików i Zaleszany;”;

— w pkt 6 skreśla się wyrazy „i Zaleszany”, a po wyrazach „Majdan Królewski, Nowa Dęba” przecinek zastępuje się spójnikiem „i”;

2) w § 3 w ust. 2:

a) skreśla się pkt 4 i 6;

b) dotychczasowe pkt 5, 7 i 8 oznacza się odpowiednio jako pkt 4—6.

§ 2. Traci moc § 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 30 maja 1987 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie utworzenia sądów wojewódzkich i sądów rejonowych oraz ustalenia ich siedzib i obszarów właściwości (Dz. U. Nr 17, poz. 105).

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1989 r.

Minister Sprawiedliwości: *Ł. Balcer*

221

OBWIESZCZENIE PREZESA RADY MINISTRÓW

z dnia 10 czerwca 1989 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o statystyce państwowej.

1. Na podstawie art. 2 ustawy z dnia 24 maja 1989 r. o zmianie ustawy o statystyce państwowej (Dz. U. Nr 32, poz. 171) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o statystyce państwowej (Dz. U. Nr 7, poz. 58), z uwzględ-

nieniem zmian wprowadzonych ustawą z dnia 24 maja 1989 r. o zmianie ustawy o statystyce państwowej (Dz. U. Nr 32, poz. 171) i ustawą z dnia 30 maja 1989 r. o zmianie upoważnień do wydawania aktów wykonawczych (Dz. U. Nr 35, poz. 192) oraz zmian wynikających z prze-

pisów ogłoszonych przed dniem wydania jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji rozdziałów, artykułów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst nie obejmuje następujących przepisów:

- 1) rozdziału 5 ustawy z dnia 26 lutego 1982 r. o statystyce państwowej (Dz. U. Nr 7, poz. 58) w brzmieniu:

„Rozdział 5. Przepisy przejściowe i końcowe

Art. 28. 1. Traci moc ustawa z dnia 15 lutego 1962 r. o organizacji statystyki państwowej (Dz. U. Nr 10, poz. 47 i z 1975 r. Nr 16, poz. 91).

2. Do czasu wydania przepisów wykonawczych przewidzianych w niniejszej ustawie pozostają w mocy dotychczasowe przepisy wykonawcze, o ile nie są sprzeczne z przepisami tej ustawy.

Art. 29. Ustawa wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”

- 2) art. 3 ustawy z dnia 24 maja 1989 r. o zmianie ustawy o statystyce państwowej (Dz. U. Nr 32, poz. 171) w brzmieniu:

„Art. 3. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1989 r.”

- 3) art. 81 ustawy z dnia 30 maja 1989 r. o zmianie uprawnień do wydawania aktów wykonawczych (Dz. U. Nr 35, poz. 192) w brzmieniu:

„Art. 81. Ustawa wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1989 r.”

3. Jednolity tekst ustawy obowiązuje od dnia 1 lipca 1989 r.

Prezes Rady Ministrów: M. F. Rakowski

Załącznik do obwieszczenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 czerwca 1989 r. (poz. 221)

USTAWA

z dnia 26 lutego 1982 r.

o statystyce państwowej.

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. Statystyka państwowa obejmuje gromadzenie, przetwarzanie i udostępnianie informacji statystycznych na zasadach i w trybie określonym ustawą.

Art. 2. Zadaniem i obowiązkiem statystyki państwowej jest rzetelne i systematyczne informowanie o poziomie i stanie rozwoju społeczno-gospodarczego oraz o realizacji planów społeczno-gospodarczych.

Art. 3. 1. Zakres badań statystycznych obejmuje w szczególności zagadnienia:

- 1) produkcji i usług,
- 2) kosztów i cen,
- 3) finansów i kredytów,
- 4) budownictwa, inwestycji i środków trwałych,
- 5) gospodarki materiałowej i energetycznej,
- 6) wewnętrznego obrotu towarowego, z uwzględnieniem realizacji umów o dostawach,
- 7) handlu zagranicznego i stosunków gospodarczych z zagranicą,
- 8) zatrudnienia, płac, dochodów oraz warunków pracy,
- 9) procesów demograficznych,
- 10) warunków bytu ludności,
- 11) nauki, działalności badawczej i rozwojowej oraz postępu technicznego,

- 12) jakości produkcji i usług,
- 13) oświaty, kultury, ochrony zdrowia, turystyki i sportu,
- 14) zasobów naturalnych, ich wykorzystania oraz ochrony środowiska naturalnego,
- 15) gospodarki komunalnej i mieszkaniowej,
- 16) wymiaru sprawiedliwości.

2. Szczegółowy zakres badań statystycznych określają wieloletnie i roczne programy badań statystycznych.

3. Wieloletnie programy badań statystycznych ustala Rada Ministrów, po zaopiniowaniu ich przez właściwe komisje sejmowe.

Art. 4. 1. Badania statystyczne prowadzi Główny Urząd Statystyczny.

2. W zakresie nie objętym badaniami statystycznymi Głównego Urzędu Statystycznego naczelne i centralne organy administracji państwowej, terenowe organy administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego oraz Narodowy Bank Polski i Prokuratura Generalna Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej mogą prowadzić badania statystyczne w przedmiocie ich działania, określone w wieloletnich programach badań statystycznych, o których mowa w art. 3 ust. 3.

Rozdział 2

Organizacja i zakres działania organów statystyki państwowej

Art. 5. 1. Organami statystyki państwowej są Główny Urząd Statystyczny i podległe mu wojewódzkie urzędy statystyczne.

2. Główny Urząd Statystyczny jest centralnym organem administracji państwowej w zakresie statystyki.

3. Główny Urząd Statystyczny działa przy Radzie Ministrów i podlega nadzorowi Prezesa Rady Ministrów.

4. Na czele Głównego Urzędu Statystycznego stoi prezes, powoływany i odwoływany przez Prezesa Rady Ministrów.

5. Wiceprezesów Głównego Urzędu Statystycznego powołuje i odwołuje, na wniosek Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, Prezes Rady Ministrów.

6. Wojewódzkim urzędem statystycznym kieruje dyrektor, powoływany i odwoływany przez Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego, po zasięgnięciu opinii właściwej rady narodowej stopnia wojewódzkiego.

7. Organizację Głównego Urzędu Statystycznego określa statut nadany przez Radę Ministrów.

8. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego może tworzyć jednostki obsługi statystyki i określać zakres ich działania, zgodnie z obowiązującymi przepisami. Wykaz jednostek podporządkowanych i przedsiębiorstw państwowych, dla których Główny Urząd Statystyczny jest organem założycielskim, określa statut, o którym mowa w ust. 7.

Art. 6. 1. Przy Głównym Urzędzie Statystycznym działa Rada do Spraw Systemów Informacji Społeczno-Gospodarczej, zwana dalej „Radą”, złożona z Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego — jako przewodniczącego, przedstawicieli naczelnych, centralnych i terenowych organów administracji państwowej stopnia wojewódzkiego, przedstawicieli organizacji spółdzielczych, społecznych i związkowych oraz ekspertów. Przedstawiciele organizacji związkowych i społecznych stanowią co najmniej połowę składu Rady.

2. Zadaniem Rady jest:

- 1) opiniowanie projektów programów badań statystycznych i wnioskowanie pożądaných zmian,
- 2) określanie funkcji i kierunków rozwoju systemów informacji społeczno-gospodarczej w dziedzinie statystyki,
- 3) dokonywanie ocen prawidłowości stosowanej metodologii i wyników badań statystycznych, zwłaszcza w dziedzinie cen detalicznych i kosztów utrzymania oraz ochrony środowiska,
- 4) określanie badań statystycznych, których wyniki powinny być publikowane.

3. Ustalenia, o których mowa w ust. 2 pkt 3 i 4, są wiążące dla Głównego Urzędu Statystycznego.

4. Rada może zasięgać opinii wyspecjalizowanych organizacji o poprawności przyjętych przez Główny Urząd Statystyczny założeń metodologicznych oraz opracowanych wyników badań statystycznych.

5. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego określa skład i tryb działania Rady.

Art. 7. 1. Przy Głównym Urzędzie Statystycznym działa Naukowa Rada Statystyczna, jako organ doradczy

w sprawach teoretycznych statystyki, programów, organizacji i metodologii badań oraz technologii prac statystycznych.

2. Prezes Głównego Urzędu Statystycznego określa skład, zakres i tryb działania Naukowej Rady Statystycznej.

Art. 8. 1. Główny Urząd Statystyczny organizuje i prowadzi badania statystyczne, a w szczególności:

- 1) opracowuje projekty wieloletnich programów badań statystycznych i przedstawia je Radzie Ministrów,
- 2) ustala roczne programy badań statystycznych organów statystyki państwowej,
- 3) ustala zakres danych statystycznych niezbędnych do prowadzonych badań i formy ich przekazywania (formularze, kopie dokumentów ewidencji podstawowej, maszynowe nośniki danych, środki teletechniki),
- 4) określa tryb i terminy opracowywania projektów wieloletnich i rocznych programów badań statystycznych,
- 5) wydaje wytyczne dotyczące metodyki prac sprawozdawczo-statystycznych.

2. Do współdziałania w realizacji badań Główny Urząd Statystyczny organizuje sieć społecznych korespondentów statystycznych, ankierów i rzeczoznawców.

Art. 9. 1. Główny Urząd Statystyczny informuje o wynikach badań statystycznych przez:

- 1) ogłaszanie i rozpowszechnianie informacji statystycznych w formie publikacji,
- 2) ogłaszanie prasowych komunikatów o aktualnej sytuacji ekonomiczno-gospodarczej kraju i wykonaniu planów społeczno-gospodarczych,
- 3) publikowanie statystycznych prognoz demograficznych i społeczno-gospodarczych.

2. Główny Urząd Statystyczny koordynuje i określa sposób publikowania wyników badań statystycznych statystyki państwowej.

Art. 10. Główny Urząd Statystyczny:

- 1) przedstawia Radzie Ministrów roczne i okresowe sprawozdania i analizy statystyczne z wykonania planów społeczno-gospodarczych,
- 2) przedstawia naczelnym organom władzy państwowej oraz naczelnym i centralnym organom administracji państwowej informacje i analizy statystyczne dotyczące procesów gospodarczych i społecznych, niezbędne do realizowania funkcji tych organów.

Art. 11. 1. Główny Urząd Statystyczny udostępnia informacje statystyczne zgromadzone w organach statystyki państwowej z zachowaniem przepisów art. 24 i 25.

2. Udostępnianie informacji statystycznych jest odpłatne.

3. Przepis ust. 2 nie dotyczy informacji, o których mowa w art. 10, oraz informacji udostępnianych organom

administracji państwowej, Narodowemu Bankowi Polskiemu i Prokuraturze Generalnej Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, ujętych w programach badań statystycznych.

Art. 12. 1. Główny Urząd Statystyczny:

- 1) ustala i aktualizuje podstawowe kategorie, klasyfikacje, nomenklatury i kody stosowane w statystyce i ewidencji,
- 2) organizuje i prowadzi systemy identyfikacji jednostek podziału terytorialnego kraju oraz rejonów statystycznych i obwodów spisowych.

2. Główny Urząd Statystyczny prowadzi system identyfikacji osób prawnych oraz jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej i nadaje im, na podstawie ich zgłoszenia, statystyczny numer identyfikacyjny.

3. Główny Urząd Statystyczny może nadawać statystyczne numery identyfikacyjne osobom fizycznym prowadzącym działalność gospodarczą, w zakresie tej działalności, na ich wniosek.

Art. 13. Do zakresu działania Głównego Urzędu Statystycznego należą ponadto:

- 1) prowadzenie prac naukowo-badawczych i rozwojowych w zakresie metod badań i analiz statystycznych oraz zastosowań matematyki, ekonometrii i informatyki w statystyce,
- 2) gromadzenie, opracowywanie i publikowanie danych z zakresu statystyki międzynarodowej oraz uczestniczenie w międzynarodowych badaniach statystycznych i pracach organizacji międzynarodowych w zakresie statystyki i zastosowań informatyki w statystyce, przekazywanie organizacjom międzynarodowym danych statystycznych oraz ustalanie zasad i nadzór nad przekazywaniem przez organy administracji państwowej danych statystycznych organizacjom międzynarodowym,
- 3) współdziałanie w podnoszeniu kwalifikacji zawodowych w zakresie statystyki i upowszechnianiu wiedzy o statystyce oraz w opracowywaniu programów nauczania statystyki w szkołach wyższych i średnich.

Art. 14. Główny Urząd Statystyczny przedstawia właściwym komisjom sejmowym informacje statystyczne.

Art. 15. 1. Wojewódzkie urzędy statystyczne:

- 1) uczestniczą w organizowaniu i prowadzeniu badań statystycznych Głównego Urzędu Statystycznego,
- 2) opracowują i analizują zebrane dane statystyczne oraz informują o wynikach badań statystycznych (publikacje, komunikaty prasowe),
- 3) przedstawiają terenowym organom władzy i administracji państwowej roczne i okresowe informacje i analizy statystyczne dotyczące procesów gospodarczych i społecznych na obszarze województwa,

4) udostępniają zgromadzone informacje statystyczne na zasadach ustalonych w art. 11,

5) współdziałają z Głównym Urzędem Statystycznym w doskonaleniu statystyki państwowej oraz zapewnieniu spójności systemów informacji społeczno-gospodarczej na obszarze województwa,

6) prowadzą instruktaż w zakresie obowiązków sprawozdawczych oraz współdziałają w doskonaleniu i doskonaleniu zawodowym pracowników jednostek gospodarki uspołecznionej w zakresie statystyki.

2. Główny Urząd Statystyczny określa szczegółowy zakres działania wojewódzkich urzędów statystycznych.

Rozdział 3

Obowiązki statystyczne

Art. 16. 1. Osoby prawne, jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą, w zakresie tej działalności, są obowiązane nieodpłatnie przekazywać organom statystyki państwowej dane statystyczne na otrzymanych od tych organów formularzach sprawozdawczych lub w innej określonej formie (w szczególności kopie dokumentów ewidencji podstawowej, maszynowe nośniki danych, przekazy środkami teletechniki, wyciągi z rejestrów, nośniki danych monitoringu ochrony środowiska i innych systemów pomiarowo-kontrolnych).

2. Główny Urząd Statystyczny, w ramach prowadzonych badań statystycznych, ustala zarządzeniami Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego dla osób prawnych, jednostek organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej oraz osób fizycznych prowadzących działalność gospodarczą, w zakresie tej działalności, szczegółowy zakres obowiązków sporządzania i przekazywania danych statystycznych dotyczących przedmiotu ich działalności w oznaczonej formie i terminie oraz według określonych zasad metodologicznych.

3. Jeżeli dane liczbowe będące przedmiotem określonego badania statystycznego zostały uprzednio zgromadzone w innym celu i są w posiadaniu organu administracji państwowej lub innej jednostki państwowej w związku z prowadzoną przez nie działalnością, obowiązek sprawozdawczy powinien być nałożony na ten organ lub jednostkę.

4. Wykaz obowiązków sprawozdawczych, ustalonych przez Główny Urząd Statystyczny, podlega ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej „Monitor Polski”.

Art. 17. 1. Osoby prawne, jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej oraz osoby fizyczne prowadzące działalność gospodarczą są obowiązane nieodpłatnie przekazywać dane statystyczne dotyczące przedmiotu ich działalności organom prowadzącym badania statystyczne na podstawie art. 4 ust. 2.

2. Naczelne i centralne organy administracji państwowej, terenowe organy administracji państwowej o właści-

wości ogólnej stopnia wojewódzkiego oraz Narodowy Bank Polski i Prokuratura Generalna Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej, prowadzące na podstawie art. 4 ust. 2 badania statystyczne — ustalają zarządzeniami, wydanymi w porozumieniu z Prezesem Głównego Urzędu Statystycznego, zakres obowiązków sporządzania i przekazywania danych statystycznych, o których mowa w ust. 1, w oznaczonej formie i terminie oraz według określonych zasad metodologicznych.

3. Wykazy obowiązków sprawozdawczych, ustalonych w trybie ust. 2, podlegają ogłoszeniu w Dzienniku Urzędowym Polskiej Rzeczypospolitej Ludowej „Monitor Polski”.

Art. 18. Obowiązki sprawozdawcze ustala się wyłącznie w trybie określonym w art. 16 i 17; w innych przypadkach przekazywanie danych liczbowych odbywa się na zasadzie dobrowolności.

Art. 19. Osoby prawne i jednostki organizacyjne nie posiadające osobowości prawnej organizują i prowadzą wewnętrzny system ewidencyjno-informacyjny, w tym rachunkowość, zapewniający wykonanie obowiązków sprawozdawczych określonych na podstawie art. 16 i 17, stosując w nim podstawowe kategorie, klasyfikacje, nomenklatury i kody ustalone lub zatwierdzone przez Główny Urząd Statystyczny.

Art. 20. Przeprowadzanie spisów powszechnych ludności następuje na podstawie ustawy.

Art. 21. 1. Osoby fizyczne są obowiązane do udzielania informacji, poza obowiązkami wynikającymi z art. 20, w zakresie podstawowych cech demograficznych i społeczno-zawodowych ludności, warunków mieszkaniowych oraz w zakresie prowadzenia indywidualnych gospodarstw rolnych.

2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określa terminy i sposób przeprowadzenia oraz szczegółowy zakres obowiązków osób fizycznych wezwanych do udzielenia informacji w spisach i badaniach statystycznych, o których mowa w ust. 1.

3. Inne badania statystyczne, w których odpowiedzi udzielają osoby fizyczne, mogą być prowadzone na zasadzie dobrowolności.

Art. 22. Organy statystyki państwowej prowadzą kontrolę prawidłowości i terminowości wykonywania obowiązków sprawozdawczych.

Art. 23. W przypadkach gdy otrzymane dane liczbowe budzą uzasadnione podejrzenia co do ich zgodności ze stanem faktycznym, organy statystyki państwowej kontrolują rzetelność tych danych.

Art. 24. Wykorzystywanie informacji indywidualnych o osobach fizycznych, uzyskanych w wyniku spisów powszechnych i innych badań statystycznych, dla celów innych niż dla zestawień i analiz statystycznych jest zabronione.

Art. 25. 1. Publikowanie wyników badań statystycznych oraz udostępnianie informacji statystycznych podlegają ograniczeniom wynikającym z ochrony sfery praw osobistych obywateli oraz ochrony tajemnicy państwowej, produkcyjnej lub handlowej.

2. Informacje jednostkowe o osobach prawnych, jednostkach organizacyjnych nie posiadających osobowości prawnej oraz o działalności gospodarczej osób fizycznych, zawierające dane objęte tajemnicą produkcyjną lub handlową, mogą być udostępniane wyłącznie organom władzy, administracji i kontroli państwowej, a na ich publikowanie jest wymagana zgoda podmiotu, którego dotyczy.

Rozdział 4

Przepisy karne

Art. 26. Kto:

- 1) wykracza przeciwko zakazowi określonemu w art. 24 i art. 25 ust. 2 albo
- 2) odmawia informacji, do której udzielenia jest obowiązany stosownie do przepisów art. 20 i 21, albo
- 3) składa sprawozdanie statystyczne lub w innej formie przekazuje dane i informacje statystyczne niezgodne ze stanem faktycznym albo udaremnia lub utrudnia wykonanie czynności przy spisach powszechnych i innych badaniach statystycznych, albo
- 4) nie wypełnia obowiązków sprawozdawczych, wypełnia je nieprawidłowo lub po upływie wyznaczonego terminu,

podlega karze grzywny.

Art. 27. Orzekanie w sprawach o czyny wymienione w art. 26 następuje w trybie przepisów Kodeksu postępowania w sprawach o wykroczenia, na podstawie wniosku o ukaranie, złożonego przez Główny Urząd Statystyczny lub wojewódzki urząd statystyczny.

222

OBWIESZCZENIE MINISTRA PRACY I POLITYKI SOCJALNEJ

z dnia 19 czerwca 1989 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 maja 1986 r. w sprawie zasiłków rodzinnych na dzieci rolników indywidualnych.

1. Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 1989 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zasiłków rodzinnych na dzieci rolników indywidualnych (Dz. U. Nr 24, poz. 127) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozpo-

ządzenia Rady Ministrów z dnia 9 maja 1986 r. w sprawie zasiłków rodzinnych na dzieci rolników indywidualnych (Dz. U. Nr 21, poz. 109, z 1987 r. Nr 16, poz. 98, z 1988 r. Nr 10, poz. 73 oraz z 1989 r. Nr 24, poz. 127) — z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wy-

danych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst nie obejmuje następujących przepisów:

- 1) § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 maja 1986 r. w sprawie zasiłków rodzinnych na dzieci rolników indywidualnych (Dz. U. Nr 21, poz. 109) w brzmieniu:
„§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lipca 1986 r.”;
- 2) § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 15 maja 1987 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zasiłków rodzinnych na dzieci rolników indywidualnych (Dz. U. Nr 16, poz. 98) w brzmieniu:

„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1987 r.”;

- 3) § 8 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 marca 1988 r. w sprawie zmiany niektórych rozporządzeń zawierających wymóg przedkładania zaświadczeń (Dz. U. Nr 10, poz. 73) w brzmieniu:

„§ 8. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.”;

- 4) § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 kwietnia 1989 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie zasiłków rodzinnych na dzieci rolników indywidualnych (Dz. U. Nr 24, poz. 127) w brzmieniu:

„§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą od dnia 1 stycznia 1989 r.”

Minister Pracy i Polityki Socjalnej: M. Czarski

Załącznik do obwieszczenia Ministra Pracy i Polityki Socjalnej z dnia 19 czerwca 1989 r. (poz. 222)

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 9 maja 1986 r.

w sprawie zasiłków rodzinnych na dzieci rolników indywidualnych.

Na podstawie art. 13 ust. 2 i art. 46 ustawy z dnia 14 grudnia 1982 r. o ubezpieczeniu społecznym rolników indywidualnych i członków ich rodzin (Dz. U. z 1989 r. Nr 24, poz. 133 i Nr 35, poz. 190) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rolnikowi oraz domownikowi, którzy są objęci ubezpieczeniem społecznym rolników indywidualnych, przysługują zasiłek rodzinny, jeżeli:

- 1) nie są uprawnieni do pobierania zasiłków lub dodatków rodzinnych na podstawie innych przepisów,
- 2) osiągają niskie dochody w przeliczeniu na jednego członka rodziny.

2. Za niskie dochody w przeliczeniu na jednego członka rodziny uważa się dochody roczne nie przekraczające 100% przeciętnego dochodu z pracy w rolnictwie nie uspołecznionym z 1 ha przeliczeniowego, zwanego dalej „przeciętnym dochodem”. Wysokość przeciętnego dochodu jest ustalana w trybie art. 18 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o podatku rolnym (Dz. U. Nr 52, poz. 268, z 1986 r. Nr 46, poz. 225, z 1988 r. Nr 1, poz. 1 i z 1989 r. Nr 7, poz. 45, Nr 10, poz. 53 i Nr 35, poz. 192).

§ 2. Zasiłek rodzinny przysługuje na dziecko:

- 1) jeżeli nie ukończyło 16 lat życia, a gdy uczy się w szkole lub na kursie kwalifikacyjnym, przysposobienia bądź doskonalenia zawodowego, trwającym co najmniej 3 miesiące — do czasu ukończenia nauki, jednak nie dłużej niż do ukończenia 25 lat życia; jeżeli ukończenie 25 lat życia przypada na ostatni rok studiów w szkole wyższej, zasiłek rodzinny przysługuje do zakończenia tego roku studiów,
- 2) bez względu na wiek, jeżeli jest inwalidą I grupy lub inwalidą II grupy, gdy inwalidztwo II grupy powstało w wieku uprawniającym do zasiłku rodzinnego

oraz jeżeli dziecko odpowiada innym warunkom upraw-

niającym do zasiłku rodzinnego na podstawie przepisów w sprawie zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych.

§ 3. Zasiłek rodzinny przysługuje w wysokości 2000 zł miesięcznie na jedno dziecko.

§ 4. Roczny dochód na jednego członka rodziny oblicza się przez zsumowanie dochodów wszystkich członków rodziny rolnika lub domownika, pozostających we wspólnym gospodarstwie domowym, i podzielenie przez liczbę tych osób.

§ 5. 1. Zasiłek rodzinny przysługuje terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw socjalnych stopnia podstawowego w trybie decyzji administracyjnej. Zasiłek ten przysługuje się z urzędu albo na wniosek rolnika lub domownika. Każda zmiana warunków decydujących o uprawnieniu do zasiłku bądź jego wysokości wymaga zmiany decyzji.

2. Organ, o którym mowa w ust. 1, może przyznać, ze względu na stan zdrowia dziecka uprawnionego do otrzymywania kart zaopatrzenia na podstawie przepisów o przyznaniu kart zaopatrzenia dla osób chorych, kobiet ciężarnych i zasłużonych krwiodawców, zasiłek rodzinny wyższy niż określony w § 3, nie więcej jednak niż o 100%. Zasiłek w podwyższonej kwocie może być przyznany po uprzednim zaopiniowaniu przez właściwą radę sołecką.

3. Zasiłek przysługuje się na okres roku i wypłaca miesięcznie z dołu.

§ 6. Terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw finansowych stopnia podstawowego pomniejsza kwotę wpływów ze składek na Fundusz Ubezpieczenia Społecznego Rolników, przekazywaną do oddziału Zakładu Ubezpieczeń Społecznych, o kwotę wydatków na zasiłki rodzinne.

§ 7. W sprawach nie uregulowanych w rozporządzeniu stosuje się odpowiednio przepisy w sprawie zasiłków rodzinnych i pielęgnacyjnych.